

Тето действие, трета картина.

Кима децата трябва да преборят
бащите си, които са пред гроба?

Князът. —

Ти заключи устата със скърбени,
докле се прахът просветли — и видни
къде се врътат всичките дини.
Успеем ли, ще станат ваш водител,
ще бъда с вас до сепмия ви час.
А дототаз да стихне всяка болка,
търпението ниш роб да бъде! —
Заподозренице лица да дойват!

Брат Лоренцо. —

От всичките най-много сии засекат,
макар най-малко сии аз да илам,
за да извърна тежко знобелние.
Срецу ми подозрението пада —
говори против мене място, време,
аз сам се оправдавам и нападам,
на себе си търфител и защитник.

Князът. —

Кажи каквото зидеш виеко право.

Брат Лоренцо. —

Ще бода кратък, стабелят ми дъд
не ще ми позволит да бода скучен.
Ромео, който жертвъ е пред нас,
съпруг на тая Жулита беше,
а тая — покойкаша — съпруга върна.
Венгах ги в оня страшен ден, когато
випланикът ни ден последен стана
за клетия Жибалт, киято свъртъ
безвреметра от тая град протони